

Titel: Kapitel XXXIV.

Citation: "Kapitel XXXIV.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e14441/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Niende Afsnit.

**Sagsomføstninger og Rettergangs-
bøger i Straffesager.**

Kapitel XXXIV.

Sagsomføstninger.

§ 394.

I Straffesager, som forfølges af en offentlig Mandighed, udredes Omføstningerne ved Sagens Behandling og Straffens Fuldblydelse af det Offentlige, med Forbehold af Ret til at faa dem erstattede efter nedenstaaende Regler.

Bederlag til valgte Forjvarere og Udgifter i Anledning af Bevijer, som Sigtede fremskaffer uden Rettens Foranstaltning, vedkomme ikke det Offentlige, ej heller Udgifter, der foranlediges ved Strid, som en Tredjemand foretager i sin Interesse.

§ 395.

Sigtedes Sigtede Skuldbig, er han pligtig at erstatte det Offentlige de nødvendige Udgifter, som ere medgaaede til Sagens Behandling.

Har Undersøgelsen været rettet paa en anden Forbrydelse end den, eller paa andre Forbrydelser foruden den, for hvilken Tiltalte dommes, er han ikke pligtig til at erstatte de derved foranledigede yderligere Omføstninger (jfr. dog § 397); kan en Sondring ikke ske, bestemmer Retten, om og hvor stort et Afdrag der bør gøres.

Udgifter, der ere foranledigede ved Anse, Klære eller Begæring om Genoptagelse, blive ifflun da at udrede af Tiltalte, naar disse Stridt enten have ført til et for ham ugunstigere Udvalg eller ere idværfatte af ham selv og ikke have ført til Forandring til hans Fordel. Er Anse rejst eller Genoptagelse begæret af nogen af de i § 318, 3. Punktum, nævnte Personer, er den Paagældende under tilsvarende Betingelser pligtig at erstatte de derved forvoldte Udgifter.

Omkostninger, som ere foraarjagede ved Andres Feil eller Forjømmelser, bør ikke falde Domfældte til Last. Retten kan ogsaa i Dommen begrænse Omkostningsansvaret, naar den finder, at dette ellers vilde komme til at staa i aabenbart Misforhold til Domfældtes Skyld og Billaar.

Rejsegodtgørelser og Dagpenge til Landsrettens Personale i Anledning af Rettens Møder udenfor dens Hovedsæde, Rejsegodtgørelser til Rævninger, Rejsegodtgørelser og Dagpenge til Overanklageren, som foranlediges ved, at denne har Embedsbolig paa et andet Sted end det, hvor Retten holdes, falde ikke Domfældte til Last.

§ 396.

Dommes flere Tiltalte som Meddelagtige i den samme Handling, har Enhver især af dem at erstatte de Udgifter, som hidrøre fra Forhold, der alene vedrøre ham. Ved Hensyn til andre Omkostninger paalægger Retten de enkelte Deltagere at udrede en i Forhold til Graden af deres Deltagelse bestemt Andel og kan tillige bestemme, at alle eller enkelte Deltagere skulle bære sotsdarrist.

§ 397.

Frifindes Tiltalte, eller endes Sagen iøvrigt uden at have ført til Sigtedes Domfældelse, paahviler der ham ingen Pligt til at udrede Omkostninger, undtagen forsaavidt disse maatte være foraarjagede ved hans tilregnelige og retsfridige Handlinger eller Undladerter.

§ 398.

Er Straffesagen foranlediget ved tilregnelige og retfærdige Handlinger af Andre end Sigtede, eller ere færegne Udgifter forarsagede ved saadanne Handlinger eller Udblødsler (jfr. § 106), paahviler der den Paagældende Erstatningspligt for de Omkostninger, hans Forhold har medført.

Overensstemmende hermed kan det af den overordnede Ret, til hvilken Anse har fundet Sted, paalægges en Dommer at bære Omkostninger, efter at der er givet ham Vejledning til at fremføre sit Forsvar.

Vortfalder en Straffesag, hvis offentlige Forfølgning er betinget af den Forurettedes Begæring, fordi denne tager sin Begæring tilbage, kan han efter Overanklagerens eller Politimesterens Paastand tilpligtes at erstatte det Offentlige de disse paaførte Udgifter.

§ 399.

Naar en Privat forfølger en Straffesag i Henhold til § 36, 1ste Stykke, udredes Omkostningerne foreløbig af det Offentlige efter Reglerne i § 394, dog derunder ikke indbefattet Vedlæg til Sagsøgerens Rettergangsfuldmægtig og Udgifter i Anledning af Beviser, som Sagsøgeren fremstatter uden Rettens Foranstaltning; ender Sagen uden at føre til Sigtedes Domfældelse, er Sagsøgeren pligtig at erstatte saavel de det Offentlige paaførte Udgifter som og Sigtede saadanne Udgifter, der ere det Offentlige uvedkommende, og som Retten ikke stonner usornødvne.

Domfældes Sigtede, blive de af Sagsøgeren afholdte nødvendige Udgifter, som ikke allerede i Medfør af nærværende Paragrafs første Punktum ere udrede af det Offentlige, af dette at godtgøre ham. Sagsomkostninger blive at paalægge Domfældte overensstemmende med de for offentlige Sager gældende Regler.

§ 400.

Om Erstatning af Omkostninger træffer Retten Afgørelse ved Dommen eller, naar Sagen endes uden Dom, ved Kendelse.

Er Spørgsmaalet om Erstatning af Omfostninger ved enkelte Retshandlinger eller Affnit i Sagens Behandling uafhængigt af Sagens Udfald, kan der straks derom træffes Afgørelse ved Kendselse.

Tredjemand, hvem det paalægges at erstatte Omfostninger, bør det forinden være givet Lejlighed til at udtale sig herom, forsaavidt ikke særegne Forfrifter ere givne, saasom med Hensyn til udeblevne Vidner.

§ 401.

Naar en Dom er paaanket, prøver den overordnede Ret Omfostningsspørgsmaalet, forsaavidt dets Afgørelse afhænger af Ankens Udfald, eller det særlig er indbraget under Anken. En tilsvarende Regel gælder, naar Kæremaal rejses mod en Kendselse, der har paalagt Erstatning af Omfostninger i Forbindelse med Straf eller lignende Følger. I andre Tilfælde kan Kæremaal rejses mod Rettens Afgørelse af Omfostningsspørgsmaal, naar Afgørelsen er uafhængig af Sagens Udfald, og de paalagte Omfostningers Beløb kan antages at ville overstige 40 Kr.

Foranstaaende Regler gælde ogsaa med Hensyn til Fastfættelsen af Lederlag til offentlige Anklagere, hvor derom bliver Spørgsmaal, og til bestfattede Forbavere.

Omfostninger, som det er paalagt at erstatte, inddrives efter de i Lov om den borgerlige Retsspleje foreskrevne Regler.

§ 402.

Forsaavidt der i Straffesager i Medfør af Lov om Retssøgister, Kapitel X, kan blive Spørgsmaal om Afgifter til Statskassen, kan fri Proces meddeles ovennævnte med Reglerne i Lov om den borgerlige Retsspleje, Kapitel XII.

Kapitel XXXV.

Rettergangsbøder.

§ 403.

Naar en offentlig Anklager, som faar Nederlag for den eneste Sag, eller en Forvarer eller Rettergangsfuldmægtig for en privat Sagføger gør sig skyldig i flodløs eller forjæmnelig Adfærd i Sagen, kan han ved Dommen eller efter Omstændighederne vedkendelse anses med en Bøde fra 20 til 400 Kr.

For andre Migtovetredelser under Sagen kunne de nævnte Personer paa lignende Maade straffes, naar Sagen findes klar, og højere Straf end Bøder ikke findes at være forskyldt.

§ 404.

Mod Rettens Bestemmelser om Strafs Paalæg i Folge foranstaaende Paragraf eller §§ 33 og 40 i Lov om Domsmagtens Ordning kan Kæremaal rejses; paaantes Dommen, kan Kæremaalet behandles i Forbindelse med Anføgen efter Rettens Bestemmelse; ogsaa uden saadant Kæremaal kan den overordnede Ret under Anføgen prøve Ansvarsspørgsmaalet, forsaavidt dette kan ske paa Grundlag af de Oplysninger, der ere forelagte Retten i Anledning af Anfen.

§ 405.

Bøder, som paalægges i Medfør af denne Lov, tilfalde Statskassen.